

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ด้านการบริโภคยาตัวชี้วัด

1.1 ความสูงของต้นมะละกอที่อายุ 1 ถึง 6 เดือน

จากการคัดเลือกมะละกอพันธุ์ครั้งเนื้อเหลือง พบว่า ความสูงต้นมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ความสูงเฉลี่ยของต้นมะละกอ ที่อายุ 1 ถึง 6 เดือน โดย ตำแหน่งของแฉวที่มีความสูงเฉลี่ยสูงที่สุด คือ แฉวที่ 10 รองลงมาคือ แฉวที่ 4 และ 5 ตามลำดับ และแฉวที่มีความสูงเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ แฉวที่ 1

1.2 เส้นรอบวงโคนต้นของต้นมะละกอที่อายุ 1 ถึง 6 เดือน

จากการคัดเลือกมะละกอพันธุ์ครั้งเนื้อเหลือง พบว่า เส้นรอบวงโคนต้นมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง เส้นรอบวงโคนต้นเฉลี่ยของต้นมะละกอ ที่อายุ 1 ถึง 6 เดือน โดย ตำแหน่งของแฉวที่มีเส้นรอบวงโคนต้นเฉลี่ยสูงที่สุด คือ แฉวที่ 9 รองลงมาคือ แฉวที่ 11 และ 10 ตามลำดับ และแฉวที่มีขนาดเส้นรอบวงโคนต้นเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ แฉวที่

1.3 จำนวนวันแรกที่ออกดอก

จากการคัดเลือกมะละกอพันธุ์ครั้งเนื้อเหลือง พบว่า จำนวนวันแรกที่ออกดอกไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยแฉวที่ 9 มีจำนวนวันแรกที่ออกดอกน้อยที่สุด และแฉวที่ 6 มีจำนวนวันออกดอกมากที่สุด

1.4 จำนวนวันแรกที่เก็บผลผลิต

จากการคัดเลือกมะละกอพันธุ์ครั้งเนื้อเหลือง พบว่า จำนวนวันแรกที่เก็บผลผลิต มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยแฉวที่ 10 และ 11 มีจำนวนวันแรกที่เก็บผลผลิต น้อยที่สุด และแฉวที่ 5 มีจำนวนวันแรกที่เก็บผลผลิตมากที่สุด

1.5 จำนวนดอก

จากการคัดเลือกมะละกอพันธุ์ครั้งเนื้อเหลือง พบว่า จำนวนดอกมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยแฉวที่ 10 มีจำนวนดอกมากที่สุด รองลงมาคือแฉวที่ 12 และ 11 และแฉวที่ 8 มีจำนวนดอกน้อยที่สุด

1.6 จำนวนใบ

จากการคัดเลือกมະลักษณ์ครั้งเนื้อเหลือง พบว่า จำนวนใบมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยแฉวที่ 4 มีจำนวนใบมากที่สุด รองลงมาคือแฉวที่ 3 และ 11 และแฉวที่ 14 มีจำนวนใบน้อยที่สุด

2. ข้อมูลด้านผลผลิต

2.1 ปริมาณผลผลิตต่อต้น

จากการคัดเลือกมະลักษณ์ครั้งเนื้อเหลือง พบว่า ปริมาณผลผลิตต่อต้นมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยแฉวที่ 9 มีปริมาณผลผลิตต่อต้นมากที่สุด รองลงมาคือแฉวที่ 11, 12 และแฉวที่ 8 มีจำนวนผลผลิตต่อต้นน้อยที่สุด

2.2 ความหนาแน่น

จากการคัดเลือกมະลักษณ์ครั้งเนื้อเหลือง พบว่า ความหนาแน่นมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยแฉวที่ 5 มีความหนาแน่นมากที่สุด รองลงมาคือแฉวที่ 4, 6 และแฉวที่ 11 มีความหนาแน่นน้อยที่สุด

2.3 น้ำหนักผล

จากการคัดเลือกมະลักษณ์ครั้งเนื้อเหลือง พบว่า น้ำหนักผลมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยแฉวที่ 14 มีน้ำหนักผลมากที่สุด รองลงมาคือแฉวที่ 1, 10 และแฉวที่ 5 มีน้ำหนักผลน้อยที่สุด

2.4 จำนวนเมล็ด

จากการคัดเลือกมະลักษณ์ครั้งเนื้อเหลือง พบว่า จำนวนเมล็ดมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยแฉวที่ 10 มีจำนวนเมล็ดมากที่สุด รองลงมาคือแฉวที่ 16, 15 และแฉวที่ 6 มีจำนวนเมล็ดน้อยที่สุด

2.5 ความยาวผล

จากการคัดเลือกมະลักษณ์ครั้งเนื้อเหลือง พบว่า ความยาวผลมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยแฉวที่ 10 มีความยาวผลมากที่สุด รองลงมาคือแฉวที่ 11, 16 และแฉวที่ 7 มีความยาวผลน้อยที่สุด

2.6 ความกว้างผล

จากการคัดเลือกมະลักษณ์ครั้งเนื้อเหลือง พบว่า ความกว้างผลมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยแฉวที่ 5 มีความกว้างผลมากที่สุด รองลงมาคือแฉวที่ 7 และ 8 และแฉวที่ 13 มีความกว้างผลน้อยที่สุด

2.7 ช่องว่างผล

จากการคัดเลือกมະกะกอพันธุ์ครั้งเนื้อเหลือง พบว่า ช่องว่างผลมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยแควที่ 10 มีช่องว่างผลน้อยที่สุด รองลงมาคือ แควที่ 13, 12 และแควที่ 11 มีช่องว่างผลมากที่สุด

2.8 สีใบ, สีดอก, สีผิวผล, สีเนื้อผลดิบ, สีเนื้อผลสุก และสีเมล็ด

จากการคัดเลือกมະกะกอพันธุ์ครั้งเนื้อเหลือง พบว่า สีของใบ สีดอก สีผิวผล สีของเนื้อผลดิบ สีเนื้อผล และสีของเมล็ด มีระดับของสีเหมือนกันทุกแคว

3. ด้านการเกิดโรค

3.1 เปอร์เซ็นต์การเกิดโรคไวรัสในจุดวงแหวนของมະกะกอพันธุ์ครั้งเนื้อเหลือง

จากการคัดเลือกมະกะกอพันธุ์ครั้งเนื้อเหลือง พบว่า เปอร์เซ็นต์การเกิดโรค ในช่วงเดือนที่ 1 และ 2 ไม่พบการเกิดโรคในแปลงปลูกทดสอบ และในเดือนที่ 3 ถึงเดือนที่ 6 พบว่ามีอัตราการระบาดของโรคเพิ่มขึ้นตามลำดับ

3.2 ระดับการเป็นโรคในจุดวงแหวน

จากการคัดเลือกมະกะกอพันธุ์ครั้งเนื้อเหลือง พบว่า ระดับการเกิดโรค ในช่วงเดือนที่ 1 และ 2 ไม่พบการเกิดโรคในแปลงปลูกทดสอบ และในเดือนที่ 3 ถึงเดือนที่ 6 พบว่ามีอัตราการระบาดของโรคและในเดือนที่ 5-6 มีระดับความเป็นโรคมากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อภิปรายผลการวิจัย

การคัดเลือกมະกะกอสายพันธุ์ครั้งเนื้อเหลือง ในพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม ปลูกในแปลงทดสอบพื้นที่ 7 ไร่ จำนวน 16 แควๆ 50 ต้นรวม 800 ต้น และทำการคัดต้นที่มีลักษณะตามวัตถุประสงค์แควละ 10 ต้น ได้มະกะกอ 160 ต้น และทำการคัดเลือกมະกะกอที่มีลักษณะดีที่สุดที่มีลักษณะตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ดังนี้ คือ เป็นต้นสมบูรณ์เพศ (ต้นกระเทย) ให้ผลผลิตสูงและไม่มีลักษณะที่แสดงอาการเป็นโรค ลักษณะผลเรียวยาวผิวเรียบเนื้อสีเหลือง โดยมีความสูงเฉลี่ยของต้นมະกะกอ ที่อายุ 1 – 6 เดือน 84.378 ซม. จำนวนวันแรกที่ออกดอกเฉลี่ยอยู่ที่ 121.200 วัน จำนวนวันแรกที่เก็บผลผลิต คือ 149.000 วัน ปริมาณผลผลิตต่อต้น โดยเฉลี่ย คือ 48.300 ผลต่อต้น ความหนาเนื้อโดยเฉลี่ย คือ 2.770 เซนติเมตร สอดคล้องกับการรายงานของวงศิพิพัฒ มากอง (2537) คือ ช่วงสัปดาห์แรกหลังติดผลการพัฒนาของเนื้อเป็นไปอย่างช้าๆ หลังจากนั้นเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ความแน่นเนื้อมีค่าน้อยในช่วง 5 สัปดาห์หลังติดผล และเพิ่มขึ้นในสัปดาห์ที่ 9 หลังจากนั้นจนกระทั่งผลสุกเต็มที่ ความแน่นเนื้อลดลงเช่นเดียวกับผลไม้

อื่นเช่น ชมพูม่าเหมียว (กวิศร์ วนิชกุล และวัชรพงษ์ ดาวรвиเชียร. 2548) ในขณะที่ผลอยู่ในช่วงการลังพัฒนาสีผิวผลมีสีเขียว แต่เมื่อผลเข้าสู่วัยแก่สีผิวเปลี่ยนเป็นสีส้ม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงสีผิวนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับผลไม้ชนิดอื่น ๆ กือ ชมพูม่าเหมียว (กวิศร์ วนิชกุล และวัชรพงษ์ ดาวรвиเชียร. 2548) ส่วนสีเนื้อเมื่ออยู่ในวัยการลังพัฒนามีสีขาว เมื่อเข้าสู่วัยเก็บเกี่ยวเปลี่ยนเป็นสีส้มซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามสีผิว ร้อยละของส่วนที่ใช้ประโภชน์ได้จากผลในสัปดาห์แรกหลังติดผลยังไม่สามารถนำมาใช้ประโภชน์ได้เนื่องจากผลยังอ่อน แต่หลังจากนั้นจนกระทั่งผลสุกสามารถนำมาใช้ประโภชน์ได้มากเพรำสามารถนำไปบรรจุเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ หรือนำมารับประทานสดได้เมื่อผลสุกแล้ว เป็นต้น

น้ำหนักผล โดยเฉลี่ย คือ 1.670 กิโลกรัม สอดคล้องกับ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ (2539) รายงานว่า ได้ศึกษาและคัดเลือกสายพันธุ์มะละกอที่มีผลผลิตสูงและคุณภาพดีโดยวิธี Pure Line Selection จนถึงชั้วที่ 4 ได้สายพันธุ์มะละกอแรกคำศรีสะเกษที่มีลักษณะดีเด่นคือ เป็นพันธุ์ที่เหมาะสมต่อการบริโภคหั่นสูกและดิบ ผลดิบหวานทำเป็นส้มตำ ผลสูกขายเพื่อการ บริโภคสดและยังส่งเข้าโรงงานแปรรูปเป็นฟрукตสลัด ผลผลิตเฉลี่ยประมาณ 50 กิโลกรัมต่อต้น และมีน้ำหนักผลเฉลี่ย 1.28 กิโลกรัมต่อผล เมื่อผลสูกผ่าครึ้งจะพบภายในจะมีเนื้อสีแดงส้ม มีความหวานของเนื้อ 2.5 เซนติเมตร มีความหวานเฉลี่ย 10-13 เปอร์เซ็นต์บริกซ์ เป็นต้น

สูงประมาณ 165 ซม. เกลี่ยเส้นรอบวงโคนต้นประมาณ 85 ซม. ความสูงต้นเมื่อคอกแรกนาน 120 ซม. เกลี่ยจำนวนวันคอกแรกนาน 104.97 ซม. ออคคอกแรกเมื่ออายุ 3เดือนครึ่ง เกลี่ยจำนวนคอกต่อต้น 100.16 ต้นสมบูรณ์เพศมีพักรูปร่างยาวริ สีเขียวเข้ม ผิวผลเรียบ สารารถกึ่น เกี้ยวผลดิบได้ตั้งแต่อายุ 6 เดือนเป็นต้นไป เกลี่ยปริมาณผลต่อต้น 108.85 ผล เกลี่ยน้ำหนักผล สดต่อถูก 1.45 กิโลกรัม ผลผลิตสดต่อไร่เฉลี่ย 21,537 กิโลกรัมต่อไร่ ความหวานผลเฉลี่ย 43.1 ซม. เกลี่ยเส้นรอบวงผล 38.51 ซม. เกลี่ยความหนาเนื้อเฉลี่ย 2.4 ซม. เกลี่ยช่องว่างในผลเฉลี่ย 55.76 % เกลี่ยความแน่นเนื้อ 7.15 นิวตัน เนื้อผลดิบตีขาว เปียกกรอบมาก ผลสุกเริ่มเก็บเกี่ยวได้ เมื่ออายุ 7 เดือนหลังปักชำ ผลสุกเนื้อสีเหลืองอมส้ม เปลือกบาง เมื่อแน่น รสชาติหอมหวาน มากกว่า 12 % Brix เกลี่ยจำนวนเมล็ดต่อผล 355.53 เมล็ด มีความทนทานต่อการเกิดโรคใบจู ดวงหวานคือ %การเกิดโรค 24 % และมีระดับการเป็นโรค 2.29 การทดสอบความเหมาะสมสมด่อ การบริโภคผลดิบ ของผู้นิยมบริโภคสัม sama และเข้าของร้านสัม sama ในพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม โดยสุ่มเก็บแบบสอบถามจาก ผู้บริโภคสัม sama และเข้าของร้านสัม sama จำนวน 100 คน พบร่วม ผู้บริโภคส่วนใหญ่ 86 % เห็นว่า น้ำหนักของผลมีความเหมาะสมมาก 72 % เห็นว่า สีเนื้อของผล มีความเหมาะสมปานกลาง 91 % เห็นว่า ความสะอาดในการปอกเปลือกผลมีความเหมาะสมมาก 67 % เห็นว่า เนื้อสัม พัม มีความเหมาะสมมาก 90 % เห็นว่า ระยะเวลาในการเก็บเส้น มะละกอดิบมีความเหมาะสมมาก 97 % เห็นว่า รสชาติของเส้นมะละกอดิบมีความเหมาะสมมาก 88 % เห็นว่า ความกรอบของเนื้อมีความเหมาะสมมาก 95 % เห็นว่า รสชาติของสัม ตาม ความเหมาะสมมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การปักกุณมะละกอกे�ยตรกรอาจปักกุณมะละกอร่วมกับพืชอื่นเพื่อเป็นแนว ป้องกันลมหรือแมลงที่จะเข้ามาทำลายหรืออน捺เชื้อโรคเข้ามาสู่แปลงได้

1.2 เนื่องจากมะละกอเป็นพืชที่ผสมข้าม เพื่อให้ได้พันธุ์ที่เป็นพันธุ์เดิมเกยตรกร อาจใช้การคุณคอกหรือการปักกุณเพียงพันธุ์เดียว หรือการปักกุณพืชอื่นเพื่อเป็นแนวป้องกัน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อนำการวิจัยไปใช้ครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยหลายๆรอบเพื่อความนิ่งของพันธุ์และความสมบูรณ์ของข้อมูล

2.2 ควรมีทำการวิจัยศึกษาความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2.3 ควรศึกษาในเรื่องความพึงพอใจของผู้บริโภคในคุณภาพความกรอบและรสชาติของผลผลิตเนื้อผลิตในการทำส้มตำหรือการนำไปประกอบอาหาร

2.4 ปัจจัยสำคัญในการผลิตมะละกอ คือ สภาพแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็น สภาพอากาศ ความชื้น ปริมาณฝน ลม โรค แมลง ตลอดจน ความอุดมสมบูรณ์ของดินในพื้นที่นั้น การพิจารณาเลือกสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมจะถือว่าได้ความสำเร็จไปเกินครึ่ง เพราะปัจจัยอย่างอื่นนอกเหนือจากนี้ สามารถควบคุมได้ อาทิ พันธุ์ สารอาหาร ปริมาณผลผลิต คุณภาพผล และการเก็บเกี่ยว ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไป ควรพิจารณาสภาพพื้นที่ที่จะดำเนินการวิจัยให้เหมาะสม

